

- 3) Artykuł 140 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2007/75, powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie z podatku od wartości dodanej przewidziane w tym przepisie ma zastosowanie również w przypadku, w którym wewnątrzspółnotowe nabycie protez dentystycznych pochodzi z państwa członkowskiego, które wdrożyło derogacyjny i przejściowy system przewidziany w art. 370 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalia) – Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Sprawa C-343/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — System łączenia się spółek akcyjnych — Dyrektywa 78/855/EWG — Połączenie poprzez przejęcie — Artykuł 19 — Skutki — Przeniesienie wszystkich aktywów i wszystkich pasywów spółki przejmowanej na spółkę przejmującą — Wykroczenie popełnione przez spółkę przejmowaną przed połączeniem — Stwierdzenie wykroczenia decyzją administracyjną wydaną po tym połączeniu — Prawo krajowe — Przeniesienie odpowiedzialności za wykroczenia spółki przejmowanej — Dopuszczalność)

(2015/C 138/06)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Trabalho de Leiria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Modelo Continente Hipermercados SA

Strona pozwana: Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 trzeciej dyrektywy Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r., wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/109/WE z dnia 16 września 2009 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że „połączenie przez przejęcie” w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy powoduje przeniesienie na spółkę przejmującą obowiązku zapłaty grzywny nałożonej ostateczną decyzją po tym połączeniu za wykroczenia w świetle prawa pracy popełnione przez spółkę przejmowaną przed wspomnianym połączeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Sprawa C-359/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Artykuł 20 TFUE i art. 21 TFUE — Obywatel państwa członkowskiego — Miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Studia w kraju lub terytorium zamorskim — Dalsze wypłacanie pomocy finansowej na pokrycie kosztów studiów — Wymóg zamieszkiwania przez „3 z 6 lat” — Ograniczenie — Względy uzasadniające)

(2015/C 138/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B. Martens

Strona pozwana: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Sentencja

Wykładni art. 20 TFUE i 21 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które uzależnia dalsze wypłacanie pomocy finansowej na pokrycie kosztów studiów poza terytorium tego państwa od spełnienia przez studenta ubiegającego się o taką pomoc wymogu zamieszkiwania w tym państwie przez przynajmniej trzy lata w okresie sześciu lat poprzedzających zapisanie się przez niego na te studia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München – Niemcy) – Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-472/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Azyl — Dyrektywa 2004/83/WE — Artykuł 9 ust. 2 lit. b), c) i e) — Minimalne normy dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców — Warunki uznania za uchodźcę — Akty prześladowania — Sankcje karne wobec żołnierza Stanów Zjednoczonych, który odmówił służby w Iraku]

(2015/C 138/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andre Lawrence Shepherd

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

1) Przepisy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, należy interpretować w ten sposób, że:

- obejmują one wszystkich członków personelu wojskowego, w konsekwencji również członków personelu logistycznego lub pomocniczego;
- obejmują one sytuację, w której odbywana służba wojskowa sama w sobie pociągałaby za sobą, w określonym konflikcie, popełnianie zbrodni wojennych, w tym sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o przyznanie statusu uchodźcy uczestniczyłaby jedynie pośrednio w popełnianiu takich zbrodni, jeżeli poprzez wykonywanie swoich zadań dostarczałaby, z racjonalnym prawdopodobieństwem, niezbędne wsparcie w ich przygotowywaniu lub dokonywaniu;
- obejmują one nie tylko sytuację, w których zostało wykazane, że zbrodnie wojenne już zostały popełnione lub mogą podlegać osądowi Międzynarodowego Trybunału Karnego, ale także sytuację, gdy osoba ubiegająca się o przyznanie statusu uchodźcy jest w stanie wykazać, że popełnienie takich zbrodni jest wysoce prawdopodobne;